

- Я-UA
- Культура

Що відбувалося за лаштунками?



ЕДУАРД ОВЧАРЕНКО

13.11.2020

Київський національний академічний театр оперети презентував першу прем'єру карантинного періоду — комедію «Прем'єра. Бродвейська історія». Виставу показали на сцені «77».



Комедія «Прем'єра. Бродвейська історія» — це постановка за п'єсою Джона Кромвела «Прем'єра». У центрі сюжету — реальна історія відомої «зірки» Бродвею 30–40-х років минулого століття — Лоретти Тейлор. Актриса була улюбленицею відомого американського драматурга Теннессі Вільямса. Вона зіграла в усіх його ранніх п'єсах, підкоривши драматурга в ролі Аманди у «Скляному звіринці».

У творі Джона Кромвела героїню звати Фанні Елліс. Її доля дуже схожа на долі багатьох американських «зірок». У зеніті слави вона почала надмірно вживати алкоголь і занапастила свою кар'єру. Особисте життя додавало «шрамів на душі». Єдина підтримка — Хеккі — служниця, костюмер і багаторічна подруга Фанні. Після майже десятирічної паузи, всіма забуту акторку заради сенсації запросили в один з театрів офф-Бродвею зіграти одну з її найуспішніших ролей молодості — Ірину Аркадіну у виставі «Чайка».

Повернення Фанні Елліс на сцену після великої перерви широко висвітлювалося в пресі. Всі американські продюсери вважали, що для справжньої сенсації необхідний скандал, а для цього згодяться всі засоби: плітки, шантаж... За півгодини до прем'єри «Чайки» у гримерці акторки з'являється пляшка бренді від «палкого шанувальника». Чи піддасться Фанні спокусі, щоб погасити хвилювання перед виходом на сцену? Або ж вона самостійно поборе страх і зробить усе можливе, аби повернутися гідно на сцену як Жінка-Актриса після шаленого падіння? Про це допитливий глядач зможе дізнатися під час вистави.

До речі, на початку 2000-х років ця вистава з успіхом йшла в театрі у фойє Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, де ролі виконували легендарні актриси, народні артистки України Юлія Ткаченко і Наталя Лотоцька. А в день нової прем'єри представники ЗМІ мали змогу поспілкуватися з керівництвом Національної оперети України і творцями вистави.

— До мене підійшов наш головний художник Олександр Білозуб і сказав, що попри карантин треба починати щось робити, — згадує очільник театру, народний артист України Богдан Струтинський. — А сьогодні маємо можливість побачити плоди цієї роботи. «Прем'єра. Бродвейська історія» — це реальна історія, але також це історія про український театр, про театр загалом, про акторів, їхню боротьбу з демонами спокуси. Я за те, щоб у цій боротьбі завжди перемогало мистецтво. Ми всі дуже зголодніли за сценою. Коли є драматург, режисер і актор — це репетиція, а коли — драматург, режисер, актор і глядач — це вже вистава.

— Ми намагалися зробити якесь свято, якусь комедію у наш неспішний час, — зізнався режисер і художник-постановник Олександр Білозуб. — Зараз стало складніше робити комедії, бо те, що ми бачимо на вулицях швидше викликає сум. А робота над виставою допомагала нам рятуватися від того, що ми там бачимо. Репетиції тривали трохи більше місяця. Вперше познайомився в роботі з Валентиною Донченко-Бутковською, Іриною Лапіною, Іриною Беспаловою-Примак та Катериною Кобієвою. Це два рівноцінних склади. Хто гратиме першими визначали за жеребом.

Тема театру, тема мистецтва завжди мене дуже цікавила. Зворотна сторона того, що відбувається за лаштунками — велика тема для досліджень. Там стільки історій: що відбувається в душі актора, як готується оця краса, яка називається вистава. Тут теми театру і професії, жінки і віку, матері, успіху. Особливо це цікаво робити з такими актрисами, кожна з яких можна було б досліджувати.

Трохи переробили твір, адже деякі конкретні моменти життя голлівудської «зірки» будуть малоцікавими сучасному українському глядачеві. Але кардинально нічого не змінювали. Тому думаю, що автор на нас не образиться. А що вийшло з нашої роботи, зробить висновок глядач.

— Дуже приємно бути зайнятою в цій виставі, дякую режисерові, — наголосила народна артистка України, виконавиця ролі Фанні Елліс Валентина Донченко-Бутовська. — Мати таку роль у такому віці — це велике щастя. Я одержала дуже цікаву роботу. Здається ми багато в чому схожі з героїнею. У неї двоє дітей, і в мене їх двоє. Ми одного віку, присвятили життя служінню театру. Вона була великою зіркою, пережила злети і падіння. Думаю, що приблизно теж переживає кожен актор, не залежно від того — живе він у Києві чи Нью-Йорку. Обоємлю людей, які попри все знаходять у собі сили піднятися і знову йти вгору.

Виконавиця ролі Хеккі, актриса Катерина Кобієва подякувала режисерові за можливість взяти участь у цьому проєкті, а також всій творчій команді — автору пластичного рішення

Вадиму Прокопенку, оформлювачу світла Руслану Долиничу, а особливо — костюмерам, які самовіддано служать мистецтву.

Не змогли тут не згади і про проблему, яка сьогодні хвилює кожного.

— Сьогодні прем'єра — це серйозний виклик, — підкреслив Богдан Струтинський. — Нині переживаємо дуже непрості часи. Проводимо велику реконструкцію. Але через карантин і скорочення бюджетного фінансування роботи затримуються. Багато речей поки не можемо собі дозволити, бо не маємо вільних коштів. У театрі п'ять сцен. Малі сцени — це віддушина для самореалізації, ковток свіжого повітря. Але основні кошти заробляємо саме на основній сцені, яка поки не працює. Окреме питання — карантин вихідного дня. Ми повинні виконувати постанови Кабінету Міністрів. Звісно, Кабмін шукає різні способи захисту, але часто вони суперечать собі. Це рішення дуже б'є по театрам економічно, бо люди в основному купують квитки на вихідні дні. А якщо у вихідні дня театри не працюватимуть, то це навряд чи вплине на статистику захворюваності. Я на боці міністра культури України, який боровся до кінця, аби відмінити цей карантин. Свої пропозиції надіслав головному санітарному лікарю країни, але конкретної відповіді так і не отримав. Підготували до Кабміну лист від Національної спілки театральних діячів України, сподіваємося, що нас почують.

Фото *Анатолія Федорціва*